

Nostalgie

By

Václav Šípek

ČERNO. (LOUTKOVÝ STOP MOTION)

Pomalou se objeví CHLAPEC. Sedí skrčený na zemi a je slyšet jeho pláč.

Chlupatá tlapka poklepe Chlapci na rameno. Patří PLYŠÁKOVĚ, huňatému medvídkovi.

PLYŠÁK

Tolik neštěstí pro pár stránek papíru.

CHLAPEC

Ale...já nevím, jak na to. Ničemu nerozumím.

PLYŠÁK

Tak na to přijdeme. Společně.

Plyšák podává chlapci ruku a Chlapec se zvedá ze země. V černém prostoru se objevují vysoké vznášející schody, po kterých postavy stoupají.

INT. DĚTSKÝ POKOJÍČEK STYLIZOVANÝ DO VESMÍRU.

CHLAPEC

Hele dívej.

Chlapec jde ke stolu, kde bere do ruky pastelky a začíná si kreslit.

PLYŠÁK

Podívej. Pamatuješ si je?

Plyšák bere staré kresby Chlapce do ruky.

INT. ŠKOLKY - DEN (2D ANIMACE PASTELKOU)

Plyšákova kresba, kterou držel v ruce je dostala do minulosti, kde Chlapec poprvé zkouší pracovat s tužkou. Ruce UČITELKY, pomáhají Chlapci.

INT. DĚTSKÝ POKOJÍČEK STYLIZOVANÝ DO VESMÍRU - POKRAČOVÁNÍ

Chlapec se zahledí na svojí nynější kresbu vesmírné rakety.

CHLAPEC

To není možný. To jsem nenakreslil.
Jak jsem se to mohl naučit.

PLYŠÁK

Ale ano nakreslil. Tohle jsou tvoje

začátky kreslení.

CHLAPEC

Ale...jak jsem se to mohl naučit.

PLYŠÁK

To přece já nevím. Pojd' musím ti ještě něco ukázat.

Plyšák míří k posteli ve tvaru rakety. Lehá si do ní a Chlapec se k němu přidává. Jakmile si Chlapec sedne, postel se začne vznášet, a nakonec vzlétá. (Animace s vystřiženým barevným papírem)

EXT. POUŠŤ - DEN

Vesmírná loď ztroskotá a přistane na pusté poušti. Chlapec vylézá z lodi, ale je sám.

CHLAPEC

(Rozhlíží se a křičí)

Plyšáku! Plyšáááku! Kde jsi? (TICHO)

Chlapec vzlyká a hledá Plyšáka. Dostává se na písečnou dunu, ze které se skutálí dolů.

CHLAPEC

(Potlučený)

Au to bolí. Plyšáku! Kde jsi?

Chlapec se zvedá, spatřuje na obloze racka, za kterým vyráží.

CHLAPEC

Racek? Plyšáku!

EXT. PLÁŽ - DEN

Chlapec dorazil až na pláž. Vidí RYTÍŘE, který stojí na vrcholku kamene, kolem kterého se zbíhají nebezpeční krabi.

RYTÍŘ

Pomoooc! Je tu někdo?

Rytíř zahlédl chlapce.

RYTÍŘ

Haaaló! Chlapče, podej mi prosím támhle ten meč.

Chlapec svůj zrak nasměruje na ztracený meč. Rozběhne se, a utíká přímo k meči.

Zvedá meč a hází ho Rytíři.

RYTÍŘ

(Skočí z kamene)

Tak pojdte!

Krabi po spatření meče ztuhli. Jeden se vydává utkat s rytířem, který ho v mžiku poráží. Zbytek krabů utíká.

RYTÍŘ

Tak to bylo o fous. Ještě, že jsi přišel.

CHLAPEC

Jo, jasně. Rádo se stalo.

Rytíř si sundává helmu, pod kterou schovával zrzavé vlasy a pihovatou tvář. Chlapec v něm na chvíli spatřil svého kamaráda ze školky.

RYTÍŘ

Né, vážně. Mohl jsem být jejich svačinka. Musím být příště víc opatrný.

CHLAPEC

Příště? Vy to hodláte opakovat.

RYTÍŘ

Je mojí povinností chránit království před různými nebezpečími. Jedním z nich jsou tihle krabi.

CHLAPEC

Takže...oni se vrátí?

RYTÍŘ

(Se smíchem)

Teď dostali za vyučenou, takže je na pár dní vystaráno. No nic. Musím tě představit králi. Bude z tebe nadšený. Jen počkej až...

CHLAPEC

Králi? Já se omlouvám ale...

RYTÍŘ

Za co by ses omlouval? Za záchranu královského rytíře. Ty toho snad lituješ?

CHLAPEC

Ne, to ne. Já musím někoho najít.
Postačí mi, když mi pomůžete.

RYTÍŘ

Jó tak. A koho postrádáš?

CHLAPEC

Plyšáka, velikého huňatého medvídka.

RYTÍŘ

A kde jsi ho viděl naposledy?

CHLAPEC

Letěli jsme spolu raketou, která ale ztroskotala.

RYTÍŘ

Raketa? Tak to nebyla hvězda.

Rytíř se zamyslí.

RYTÍŘ

Myslím, že vím, kde je.

CHLAPEC

(NADŠENĚ)

VÁŽNĚ? KDE?

RYTÍŘ

Nebude to snadné. Je támhle za těmi skály. Musíš projít mezi nimi. Ty nemáš brnění, takže se tam protáhneš.

CHLAPEC

Ty se mnou nejdeš?

RYTÍŘ

Bohužel ne. Já tamtudy neprojdou. Ale budu to tady hlídat.

RYTÍŘ

Tady se spolu rozloučíme. Sbohem a hodně štěstí. Když bude osud chtít, ještě se potkáme.

CHLAPEC

Ano. Sbohem i tobě.

EXT. PÍSKOVIŠTĚ NA ZAHRADĚ ŠKOLKY - DEN

Chlapec odchází a prolézá úzkými uličkami. Vidí světlo před sebou. Vychází z uličky a vyskytuje se na zahradě svojí školky.

Chlapec spatří Plyšáka. Běží k němu a objímá ho.

CHLAPEC

Kde jsi byl? Ztratil si se mi.

PLYŠÁK

Ztratil? Ale ne. Já se nikdy ztratit nemůžu. Jsem vždy tam, kde mám být.

CHLAPEC

Dobře. To neuhodneš, co se stalo. Hledal jsem tě všude možně, a najednou jsem zachránil Rytíře před lidožravými krabi, a taky jsem držel v ruce meč.

PLYŠÁK

Doopravdy? Tomu nemůžu uvěřit. A nebál si se?

CHLAPEC

(Stydlivě)

Noo...musím se přiznat, že trochu jo. Ale nějak jsem to zvládl. Chtěl jsem hrozně moc pomoci Rytíři.

PLYŠÁK

Chtěl si mu pomoci tak moc, že jsi překonal strach. Páni.

CHLAPEC

A co teď? Kam půjdeme teď?

PLYŠÁK

Teď musíme jít na začátek.

CHLAPEC

Jak to myslíš?

Plyšák ukáže Chlapci dveře.

PLYŠÁK

Slíbil jsem, že ti pomůžu. Věříš mi?

CHLAPEC

Ano, věřím.

Plyšák vezme Chlapce za ruku a společně vcházejí do místnosti.

Konec